

בתי המשפט

ת"א 41120-02-12

**בבית משפט השלום
בירושלים**

תאריך: 2 במאי 2013

בפני: כב' השופט אלכסנדר רון

בעניין: דניאל רובמן

ע"י ב"כ עו"ד גיל לוי

התובע

נגד

רינה לוי

ע"י ב"כ עו"ד ניסים שופן

הנתבעת

1

פסק דין

2

3 1. פסק דין בתביעה אזרחית שהתפתחה מהתנגדות לביצוע שיק על סך 91,790₪ המשוך על
4 חשבון הבנק של הנתבעת, ושנמסר על ידה, וליתר דיוק על ידי בעלה בשמה (נקודה שאינה
5 מהווה בסיס למחלוקות). השאלה למי נמסר ובאלו נסיבות – במוקד תביעה זו.

6

7 2. כפתיח להמשך הדברים נמצא להזכיר את סעיף 26 לפקודת השטרות הקובע את מעמדו של
8 אוחז בשטר הקובע, בס"ק (ב), שאוחז תמורת ערך הינו: "**משניתן בזמן מן הזמנים ערך בעד**
9 **השטר, רואים את האוחז כאוחז בעד ערך...**"; וכן יצוין סעיף 28 המגדיר את התנאים לאחיזה
10 כשורה. לא מצאתי טעם לצטט את כל האמור בסעיף זה ולצורך פרשתנו אסתפק בכך שאציין
11 שקובע סעיף 28(א)2 לפקודה, שאחיזה כשורה מותנית, בין היתר, לא רק בכך שניתן השטר
12 בעד ערך, אלא גם בעמידה בעקרון תום הלב, המהווה תנאי למי שמבקש לטעון לאחיזה
13 כשורה.

14

15 3. לטענת התובע, כאמור בסעיף 7 לתצהירו, נתקבל השיק תמורת סולר. בעייתיות כרוכה כמעט
16 בכל שאלה הנוגעת לתובע הטוען למעמד של אוחז בשטר, ובכלל זה ביחס לשאלת תום ליבו,
17 לשאלה באיזה נסיבות הגיע השטר לידי, לשאלה אם ניתנה תמורה בעד השטר ואף לשאלות
18 כלליות הנוגעות למהימנותו ולפרשה בכללותה. כהערה שיש בה כדי להקדים במעט את המשך

ת"א 41120-02-12

בבית משפט השלום
בירושלים

תאריך: 2 במאי 2013

בפני: כב' השופט אלכסנדר רון

1 הדברים יצוין, שמעמדו ומהימנותו של התובע מוטלים בספק רב מאוד, ולמותר להוסיף שגם
2 אם תמונת המצב ביחס לנתבע מתונה מעט יותר, גם לגביו ריחפו בחלל בית המשפט שאלות
3 כאלה ואחרות, ולכל הפחות, ישאל השואל, כיצד הגיע הוא לקשרי עסקים עם התובע (גם
4 לשיטתו, שאינה חופפת את גרסת התובע).

5
6 סיכומה של פסקה זו בהערכתו שהקפידו שני הצדדים שלא להביא בפני בית המשפט את
7 התמונה הכוללת, גם אם המדובר בתמונות שונות, באשר, מדרך העולם, רואה, כל צד, את
8 הדברים מנקודת מבטו הוא: העדיפו הצדדים, כל אחד מטעמיו, לגלות טפח ולהסתיר טפחיים,
9 ופשיטא שבנסיבות מסוג זה ייזהר בית המשפט שבעתיים במסקנותיו.

10

11 4. השיק, על פי חזותו, לא נרשם כלל לפקודת התובע אלא לפקודת אחד, ירון ברזילי, ואף
12 חתימת היסב אין על גב השטר. ירון ברזילי זה, לפי עדות התובע עצמו, אינו אלא עורך דינו
13 [ראה עמוד 5 שורה 8 לפרוטוקול]. עורך הדין לא התייצב לעדות מטעם התובע, עובדה תמוהה
14 כלשעצמה, שהרי היה בנסיבות אלה אינטרס ברור ללקוח שעורך דין יתייצב כעד מטעמו
15 (בנסיבות אלה הגיוני ללקוח לוותר על החיסיון), ומעבר לכך, תמוה, הכיצד, עורך דין נכבד,
16 שהחוק לבטח ידוע לו, מקבל שיק לפקודתו הוא, ומוסר אותו ללא חתימת היסב לידי לקוחו.
17 ואם בכך לא די, מצביע עיון בחלקו האחורי של השיק, שנחתם על ידי אותו ברזילי, לפיכך,
18 כנראה, גם הופקד בחשבונו של זה האחרון, אך חולל: וזה השיק שלאחר שהגיע לידי, מבקש
19 התובע, שייפרע.

20

21 ולא זו אף זו.

22

23 5. ומכאן לגרסת התובע, אותה מכנה הייתי 'עסקת היסוד', על פי עולם המושגים של דיני
24 השטרות, אילו רק האמנתי שבאמת הציג התובע עסקה סבירה שהתרחשה, ואינני בטוח

ת"א 41120-02-12

בבית משפט השלום
בירושלים

תאריך: 2 במאי 2013

בפני: כב' השופט אלכסנדר רון

- 1 שנמצאים אנו בנקודה זאת. הערה מקדימה נוספת הינה, כי בפנינו, בין היתר, תובע שלמרות
- 2 שלגרסתו הוא, הינו איש עסקים רב פעלים, עדין אין חפץ בידו להבחין בין חברה (שאגב, אפילו
- 3 לא רשומה על שמו...), לבין עצמו, כאדם פרטי: "אני זה לב אנרגיה" [עמ' 5 שורה 19
- 4 לפרוטוקול]. ואולם, החברה ששמה **לב אנרגיה בע"מ**, היתה זו שהנפיקה את החשבונית,
- 5 בדיוק על סכום השיק, שאף צורפה כנספח א' לתצהיר התובע. ברם, לא החברה הזאת היא
- 6 התובעת, ולא היא זו שהייתה הזוכה בלשכת ההוצאה לפועל. עם זאת, יודע, כמובן, התובע
- 7 מתי הוקמה החברה [עמוד 4 שורה 13 לפרוטוקול]; מי הקים אותה – אחד, בני לוי, שאגב,
- 8 משום מה, אינו עד כלל בהליך [שם, שורה 15 לפרוטוקול], ולמרות זאת אישר התובע, שמי
- 9 שהתעסק עם החברה ואישר עניינים כספיים היה, במפורש, רק הוא, התובע [עמוד 5 שורה 2
- 10 לפרוטוקול]. ובמילים אחרות, שתיפקד בני לוי זה, לפחות לגרסת התובע, כמי שעמד בחזית
- 11 החברה השייכת, למעשה, לו, לתובע. לגרסת התובע היה לוי זה שהקים את החברה, אך
- 12 בפועל, מי שניהל אותה לא היה אלא התובע [בסעיף 3 לתצהירו אף מצהיר התובע שהוא מנהל
- 13 החברה, דבר שהופרך בהמשך]. בתוך כך יצוין, שכמפורט להלן, גרס התובע, שהעביר הוא את
- 14 תמורת השיק במזומן לחברה ולכשנשאל על כך השיב שלא רק את הסכום הזה העביר, אלא
- 15 אפילו: "**40 מיליון שהעברתי כספים ללב אנרגיה**" [עמוד 7 שורה 20 לפרוטוקול]. כבר מן
- 16 המקובץ למדנו, שעניין לנו עם תובע, שלא זאת בלבד שאין לו כל זכר בשיק, אלא מסתמך הוא,
- 17 על חשבונית שנתנה חברה אחרת, ולמעשה מנהל הוא את עסקיו, אלה ואחרים, תחת כיסויה
- 18 של חברה זו. ואגב, היקף עסקיו, לגרסתו הוא, עשרות מיליוני שקלים ודי אם אזכיר את
- 19 תשובתו הנ"ל.
- 20
- 21 6. תנאי לאחיזה בשטר הינו, כאמור, מתן תמורה: "**בעד ערך**". לכשנשאל לעניין זה התובע,
- 22 השיב ששילם במזומן לחברה [עמ' 6 שורה 20 לפרוטוקול]. ואולם, קשה, קשה מאוד, גרסה זו.
- 23 תחילה יצוין, שלא זכה ביהמ"ש לראות, ולו גם בדל של זכר לראיה לתשלום במזומן; שנית,
- 24 יש מקום רב לספק בהגיונה העסקי של טענה זו, נושא אליו אשוב בשנית בהמשך, וחשוב מכל

ת"א 41120-02-12

בבית משפט השלום
בירושלים

תאריך: 2 במאי 2013

בפני: כב' השופט אלכסנדר רון

- 1 זה, שגם ביחס לגרסה לגופה סותר התובע את עצמו. השיק נושא זמן פירעון – 01.11.2011.
- 2 ואכן, בסעיף 10 לתצהירו, כפי שלימד אותנו יפה ב"כ הנכבד של הנתבעת, מצהיר התובע
- 3 שמאחר והחייב לא פרע את החוב נאלץ הוא לשלם לחברת "לב אנרגיה" את מחיר הסולר
- 4 שתמורתו, לגרסתו, ניתן השיק. פשיטא, שלא ניתן היה להגיש את השיק לפירעון לפני התאריך
- 5 הנקוב בו, ומכאן שאפילו נכונה הייתה גרסת התובע, התשלום במזומן, בעקבות הכשל בפירעון
- 6 השיק, לא יכול היה להתבצע לפני המועד הנקוב בשיק. דא עקא, עד שהגיע התובע לדוכן
- 7 העדים, שכח מה הצהיר, ובחקירתו הנגדית ציין, שאת המזומן העביר למנהל החברה, בני לוי, עד
- 8 ליום 25.10.2011, כשבוע קודם לכן. ואגב, גם נספח א' לתצהיר התובע, חשבונית "לב
- 9 אנרגיה", ניתנה, גם היא, במועד זה. לאחר ששמענו גרסאות אלה, נשמעו גם טענות שניתן
- 10 השיק כדחוי, ואולם בנסיבות אלה, לא היה בגרסאות התובע כדי לשכנע.
- 11
- 12 7. גם גירסת הנתבעת, שלא התייצבה כלל לדיון, והדברים הובאו על ידי בעלה, לא היה בה כדי
- 13 להניח לחלוטין את ספקותיו של בית המשפט ואתייחס אליה בתמצית. עם זאת, יצוין כבר
- 14 עתה, שמשעה שעל הפרק תיק שעמוד התווך שלו הינו שיק ושנדון באספקלריה של פקודת
- 15 השטרות, הרי מרגע שהגיע בית המשפט לכלל מסקנה שנעדר התובע מעמד של אוחז בשיק זה,
- 16 שלא לדבר על תמיהות לא מבוטלות הכרוכות בגירסתו ובשאלות הקשורות במהימנותו ובתום
- 17 לבו, הרי, גם אם גלומים קשיים מסוימים אף בגירסת הנתבעת, לא יהא בכך כדי לשנות.
- 18
- 19 א. בתמצית הדברים, גרס בעלה של הנתבעת, שהוא ואשתו, הינם הבעלים של חברת
- 20 דיזל בירושלים. כמפורט בסעיף 4 לתצהירו, התנהלה חברה זו גם לאחר שהוגבל
- 21 חשבון הבנק שלה באמצעות שיקים המשוכים על חשבון הבנק של הנתבעת. אינני
- 22 משוכנע לחלוטין שהתנהלות עסקית שכזו אינה נקיה מקשיים, ואולם, ייתכן,
- 23 שלצורך פסק דין זה ניתן להניח לכך. מכל מקום, מוסיף אבי לוי, בעלה של
- 24 הנתבעת, וגורס, שבמועד מסוים, כנראה שבועות מספר קודם המועד הנקוב בשטר,

ת"א 41120-02-12

**בבית משפט השלום
בירושלים**

תאריך: 2 במאי 2013

בפני: כב' השופט אלכסנדר רון

1 פנה אליו מכרו מזה מספר שנים, אבי בן דוד, וביקש להכיר בינו לבין התובע העוסק
2 באספקת דלקים, במטרה, להביא לכך שירכוש הנתבע/אשתו/החברה שבבעלותם,
3 סולר מהתובע.

4
5 ב. קודם שאמשיך, אציין שכבר בשלב זה מבצצות תמיהות מגרסה זו. תחילה אציין,
6 שאם אכן היה מדובר בעסקה כה תמימה המתבצעת, למשל, על ידי בעל תחנת דלק
7 המתנהל בתום לב מלא, מעט תמוה מפני מה סירב החבר המשותף, בן דוד, להגיש
8 תצהיר התומך בגירסתו, ויותר מכך – גם לאחר שעשתה ההגנה מאמץ מיוחד
9 להביאו לעדות, ואף ביקשה וקיבלה דחיה מיוחדת לצורך זה, ולמרות שהוצהר שבן
10 דוד נכון לעדות (והוא אף בדרך), בחר חברו הטוב של בעל הנתבעת, להדיר את
11 רגליו מבית המשפט; שנית, תמוה, שאם אכן ביקש בעל הנתבעת לרכוש את הסולר
12 מהתובע, מפני מה לא רשם שיק זה במישרין לפקודת התובע; שלישית, חזות השטר
13 מעלה גם את השאלה האם לא נשאר שם המוטב "פתוח", עד ליום בו נרשם שם
14 בכלל שמו של אותו 'ירון ברזילי' [כנטען – עורך דינו של התובע, שגם לא התייצב
15 לעדות – (?)]. גם בשלב זה לא נסתיימו תמיהותינו מגירסת בעל הנתבעת, שבסעיף
16 14 לתצהירו, ביקש ללמדנו, שנכון היה לתת לבן דוד את הסכום במזומן, הגם
17 שבאותה עת קיבל רק חלק מהסולר. בבסיס תמיהה זו שתי נקודות. ראשית, טוב
18 יעשה השואל, אם ישאל, מדוע נכון היה בכלל בעלה של הנתבעת להסכים להמרת
19 התשלום למזומן, כאשר עדיין לא קיבל את כל התמורה, וכשברקע מוכר בו לא
20 הכיר עד לאותה עת מעולם; ושנית, תמוה מעט הכיצד, אפילו נכונה גירסת בעל
21 הנתבעת בסעיף 14 לתצהירו - הסכים להמיר את השיק למזומן בלי להבטיח
22 שקודם לכן יקבל לידי בחזרה שיק זה. לעניין זה, ראה עוד, בסעיף 16 לתצהיר לוי.
23 ער אני לעדות אבי לוי בבית המשפט, שביקשה ללמדנו שבן דוד הנ"ל נכון היה
24 לקבל על עצמו כעין ערבות כללית לעסקה: "לגבי התשלום אך ורק בן דוד אחראי"

ת"א 41120-02-12

בבית משפט השלום
בירושלים

תאריך: 2 במאי 2013

בפני: כב' השופט אלכסנדר רון

1 [עמוד 11 שורה 12 לפרוטוקול ועוד מספר פעמים בסמוך לעמוד זה]. ברם, מצא בית
2 המשפט לפקפק בגירסה זו, כשברקע אדם שלא היה מוכן אפילו להגיש תצהיר
3 לטובת הנתבעת: וכי זו דרכו של חבר כל כך טוב, אשר אף נכון היה לערוב לעסקה
4 (-? וד"ל). בנסיבות אלה ספק רב עד כמה מדובר היה, באמת, בחבר עליו יכול היה
5 אבי לוי לסמוך, ומעבר לכך, עד כמה בפני בית המשפט גירסה שניתן בכלל לקבלה.
6
7
8
9
10
11
12
13
14
15
16
17
18
19
20
21

8. ולסיכום.

9 בהיבט השטרי, בפני בית המשפט, תובע שלא הוכיח כלל את מעמדו כאוחז בשטר. מעבר לכך,
10 אופפים ערפילים לא מעטים את כל הקשור בגירסתו, בהתייבבותו בבית המשפט ובתום לבו,
11 ולא בכדי אושר שעל הפרק תובע שמעליו מרחף חשד כבד בעבירות בתחום ההונאה, וככל
12 הנראה, לא במקרה התייצב הוא בבית המשפט בליוויים האדיב של אנשי הרשות להגנה על
13 עדים, בהיותו עד מדינה בפרשה הקשורה, בין היתר, גם לעבירות במישור הפיסקאלי (עבירות
14 מס, הונאה, ועוד); גם מנקודת מבטו של בעל הנתבעת, רחוקה התמונה מלספק. מצב דברים
15 זה מחייב את דחיית התביעה, תוך מתן ביטוי להערכת בית המשפט, כי, מלכתחילה, בחרו
16 הצדדים, כל אחד מטעמיו הוא, להסתיר מעיני בית המשפט אלמנטים מרכזיים הקשורים
17 בעסקיהם בכלל, ובסיפורו של שיק זה בפרט. זאת, באשר, ככל הנראה, מעורבים הצדדים,
18 התובע בפרט, אך ייתכן שגם הנתבעת או בעלה, בהתקשרויות עסקיות, כאלה ואחרות,
19 המתנהלות בצידו האפל של הירח. נוכח כל זאת, דין התביעה לדחיה, ובנסיבות אלה אף ראוי
20 להימנע ממתן צו להוצאות.

ניתן היום, 2 במאי 2013, בהעדר הצדדים.

אלכסנדר רון, שופט

22

23

